

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Aquarum vituperatores esse, qui ab aquis damna sunt passi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

XIII.
Vitrum. lib. 8.
cap. 4.

Pfal. 18. 2.
Pfal. 22. 2.
Dan. 3. 60.

S. Ambros.
l. 3. Hexæm.
cap. 5.

Constantin.
Magn. orat.
ad Sanct.

201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.
201. 2. 11. 11.

I.
Ioan. 2. 5.

Tanta hæc sunt aquarum emolumenta, alia in homines, alia in pecudes deriuata, vt qui, apud Aegyptios, olim sacerdotia gesserunt, ad demonstrandam aquæ vim ac præstantiam, quoties hydriam tegerent, ad res sacras pertinentem, humi procidentes genibus, & manibus ad cælum obuertis, diuinæ ob eius inuentionem, largitati gratias persoluerent. Simile quid & Sancti fecere. Eorum enim vnus dixit: *Domini super aquas multas.* Et rursus: *Domini regit me, & nihil mihi deerit; in loco pascua, ibi me collocauit. Super aquam refectiois educavit me.* Alij, in medijs ignibus, ceciderunt: *Benedicite aqua omnes, qua super calos sunt, Domino, laudate & superexaltate eum in secula.* Cygni, cum natant, alis plaudunt. Exiliunt ipsi pisces, ex vndis, in sublime. Et, quasi luderet citharâ Arion, feruntur ipsi etiam identidem Delphines, velut per chorum saltitare. Ad eundem modum, conspectâ aquarum planitie, claritate, venustate, Sancti animis exultant. *Pulchra sane est species huius elementi,* ait S. Ambrosius, *vel cum surgentibus albescit cumulis, ac verticibus vndarum, & cautes niuea rorant aspergine; vel cum equore crispanti clementioribus auris, & blando serena tranquillitatis purpurascens præfert colorem.* In opere hoc artifex operis laudatur. Quare & Constantinus Magnus affirmavit, *jugem & continuum fluiorum ex aqua, per occultos illos Dei manu firmatos tubos decursum, nocte dieq; non intermittentem, plurimum habere admirationis, voluisseq; Deum, in re fluxissima, aeterna & perpetua vita imaginem mortalibus obijcere.* His de causis aqua laudabilis, potest, debet, & solet laudari à gratis, & beneficia agnoscētibus. Et tamen scimus, quàm vociferati sint lamentabiliter quidam, vt sibi videbantur Heroës, deplorantes, cum Agamemnone Argynnum, & cum Theodamante, Hercule, ac nautis, *Clamantes, vt litus Hyla, Hyla omne sonaret;* itemque cum alio: *Me miserum, quanti montes voluntur aquarum!*

C A P V T. VII.

In ipsis etiam Aquarum damnis, periculisque, Deum & iustum, & laudabilem esse.

Vnt etiam, qui voce, non mente, Prophetæ, clamant: *Abiectus sum à conspectu oculorum tuorum, Circumdederunt me*

me aqua, usq; ad animam, abyssus vallavit me, pelagus operuit caput meum. Sunt, qui mare fugiunt, qui flumina execrantur, qui, liberis fatales, puteos Diris deuouent; qui mille coaceruant, in aquam, accusationes. Descenderat Stratonicus Musicus, Pellæ, ad puteum: ibi haurientes rogauit: *Num esset aqua potabilis?* cum dixissent: *Nos istam bibimus: Non est igitur,* inquit, *potabilis.* quia illos uidebat pallidos vultu luridósque; quod interpretabatur malæ valetudinis argumentum, quam eos existimabat non aliunde, nisi ex aqua contraxisse. In effectu causam non falsa suasionem reprehendit. Quod plurimi faciunt, non solum vini potores, & aquæ ofores; sed etiam illi, quorum vel filij, cum Icaro; vel coniuges cum Othorini vxore, vel parentes aquæ nimium biberunt: vel quibus, instante naufragio, totidem videntur.

*Quot veniunt fluctus, ruere atque irrumpere mortes,
Non tenet hic lachrymas, stupet hic, vocat ille beatos,
Funera quos maneat: verboq; interuenit omni
Plangor, & attonito gemitus a corde trahuntur.*

Expertus hoc Aenææ tubicen Misenus, expertus Palamedes, expertus Leander Abydenus, expertus rex Ceyx; experta est vxor eius Alcynoë, in fabulis; expertus in historijs, cum conjuge honestissima, miserimus Sosa: quorum priorem in coniugis conspectum, mare eiecit mortuum; alterum viuum expuit in maiores calamitates. Execrata est aqua, apud Herodotum, Phronime, sua-fu nouercæ, ab Etearcho patre, rege Cretæ, in vndas & mortem præcipitata. Execrabiles fecit aquas Machometes, Amuratis F. Turcorum rex, qui, vt refert, Chalcocondylas, cum regni moderamen suscepisset, fratrem suum peremit, aqua infusa, spiritum eius intercludens. Quem propinandi modum, etiam Suedicus miles, nuper reduxit. Bibit & Roxana Alexandro chara, cum aqua, mortem, cum eam æmula eius Statyra, Darij filia, M. Alexandri vxor prægnantem in puteum demersit; vt scribit Plutarchus. Atque esto, non omnes aquæ potores moriantur, cum temperatè bibant: quot bibentibus aqua strumam, febrim, tormina, venena peperit? Fuere, qui, cum aquis, semina ranarum haurirent, in ventre maturata, & mutata in bestias identidem ex insolita palude coaxantes? Enimuerò illi ipsi, qui iracundum mare nauigantes

Athen. in
Dipnos.

Senec. in
Hercule Oe-
tzo, Iouius
in Aëtio.
Ouid. 12.
Metam.

Petr. Maffei-
us. de reb. In-
dicis lib. vlt.
Herodotus
lib. 4.

Chalco-
condylas lib. 7.
Plutarchus in
Alexandro.

experti sunt. Nonne, cum Catone, statuerunt, nunquam se, per aquas, iter facturos, quod terris posset confici? Festudiosus ille, apud Hieroclem, ex aquarum periculo euadens, quàm lepido se, voto obstrinxit, nunquam se amplius intraturum in aquas antè, quàm natare didicisset; quasi ea ars extra aquas disci posset? aut in gramine quoque nataretur? Exundationes Tiberis quantum non Horatius modò, sed & alij leguntur esse detestati? quorum agros domosque, in vicinis vrbibus subuertit? Et Poëta quidem, licet eum fluuium pro Deo haberet, tamen, per conuiuium, *uxorium amnem* vocauit,

Horat. lib. 1.
carm. od. 2.
apud S. Greg.
Turon. li. 10.
hist. Franc.
cap. 1. Palm.
An. 717. Cia-
con, in Greg.
II.

*Ilia dum se nimium querenti
Iactat vliorem vagus & sinistra
Labitur ripa.*

H. Boethius.
lib. 33.

Tantò maior luctus fuit, quando Tai & Almundi fluuiorum ca-
duca aqua, seu inundatio Berthæ, Scotiæ vrbis, mœnia, cum ma-
gna domorum parte, euertit. Tunc enim rex ipse Guilielmus, cum
uxore, liberisque ac nobilibus, haud expers periculi fuit; atque ex
regia familia, Ioannes regis filius adhuc lactens, cum nutrice ac
duodecim feminis, ac præterea aulici duodecim tragica morte,

Trithem. de
reb. Hirsaug.

perierunt. Quod si hæc clades non sufficit; refert Trithemius, apud
Flandros, An. 1014. ad 4. cal. Octobr. magnam nubium molem
simul resolutam ex improviso, cælitus delapsam, multa hominum
millia suffocauisse. Quos tum gemitus, quos ciulatus putemus ex-
titisse? Voces pereuntium non sunt laudes perimentium. Longum
esset, si lachrymas vellem enumerare à sponsa effusas regis Angliæ
filia, Hartmanno II. Rudolphi Imp. filio, decimo octauo æta-
tis anno, prope oppidum Rhinai, in Rheno, submerso, & Basi-
leæ cum matre Anna sepulto. Luquoosissimum fuit Othoni
Luneburgico duci, cum eiusdem nominis paruulum filium puerili
curru, infantum more, vectum, & familiæ negligentia in vicinum
flumen, de ponte lapsum, dictoque citiùs submersum, hæredem
masculum vnicum aspexit. Vidit cadaver, & ferè oculos effleuit;
nam & ducatum vidit cum eo, è familia abiturum. Quàm ille
tunc nullas voluisset, in orbe, aquas extitisse, ne lachrymis eas au-
gere cogeretur?

Granzius l. 9.
Metrop. c. 20.

II.

Queretæ istorum, aliorumque talium threni tantas causas,
quanta